

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Biochemia i biofizyka
Nazwa w języku angielskim:		Biochemistry and biophysics
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Nauk Biologicznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		pierwszy
Semestr:		drugi
Liczba punktów ECTS:		2
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Sylwia Goławska, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Sylwia Goławska, dr Paweł Czerniewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Przedmiot ma na celu zaznajomienie studenta z przebiegiem podstawowych procesów chemicznych i fizycznych w organizmie zwierzęcym oraz mechanizmami ich regulacji.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Rozumie elementarne pojęcia z zakresu chemii, biochemii i biofizyki.	K_W01
W02	Określa zakres procesów biologicznych i biochemicznych zachodzących u zwierząt oraz skutki następstw zaburzających homeostazę organizmu.	K_W03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Pod okiem opiekuna wykonuje standardowe zadania badawcze i projektowe oraz właściwie interpretuje ich wyniki w zakresie dyscyplin naukowych właściwych dla kierunku studiów.	K_U06
U02	Posługuje się podstawowymi przyrządami pomiarowymi i urządzeniami oraz prawidłowo interpretuje uzyskane wyniki.	K_U07
U03	Pracuje samodzielnie lub w zespole oraz współdziała i wykonuje powierzone zadania, kieruje i kontroluje efekty swojej pracy.	K_U20
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Systematycznie doskonali się i aktualizuje swoją wiedzę oraz samodzielnie poszukuje informacji w literaturze i źródłach elektronicznych.	K_K01
K02	Kreatywnie organizuje pracę w grupie, przyjmuje różne role i przekonuje innych do tworzenia racjonalnych rozwiązań.	K_K09
Forma i typy zajęć:		Wykład, ćwiczenia laboratoryjne

Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Znajomość biologii, chemii i fizyki na poziomie programu nauczania szkoły ponadpodstawowej	
Treści modułu kształcenia:	
<p>Wykłady: Znaczenie biochemii i biofizyki we współczesnych naukach medycznych i rolniczych. Biochemiczna i biofizyczna interpretacja funkcjonowania komórki. Budowa i właściwości podstawowych grup metabolitów występujących w organizmie zwierzęcym. Przebieg i regulacja metabolizmu komórkowego. Homeostaza i czynniki ją zaburzające. Bioenergetyka w ujęciu komórkowym i globalnym. Wpływ wybranych czynników fizycznych na organizm zwierzęcy.</p> <p>Ćwiczenia: Podstawowe reakcje wykorzystywane do wykrywania i oznaczania metabolitów. Podstawy zastosowania spektrofotometrii, refraktometrii, polarymetrii, chromatografii w badaniach fizycznych i chemicznych właściwości organizmów zwierzęcych.</p>	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kączkowski J., 2019: Podstawy biochemii. PWN Warszawa. 2. Józwiak Z., Bartosz G., 2005: Biofizyka. Wybrane zagadnienia wraz z ćwiczeniami. PWN Warszawa. 3. Jaroszyk F., 2014: Biofizyka. PZWL Warszawa. 4. Kłyszewko-Stefanowicz L., 2005: Ćwiczenia z biochemii. PWN Warszawa. 5. Leszczyński B., 2010. Wykłady z biochemii ogólnej. UPH Siedlce. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Goławska S., Krzyżanowski R., Łukasik I., Urbańska A., Wójcicka A., Leszczyński B., 2010: Ćwiczenia z biochemii. UPH Siedlce. 2. Terlecki J., 1999: Ćwiczenia laboratoryjne z biofizyki i fizyki. PZWL Warszawa. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
<ul style="list-style-type: none"> • Wykłady oparte na prezentacjach multimedialnych. • Ćwiczenia laboratoryjne obejmujące samodzielną pracę studentów pod kontrolą nauczyciela. 	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganym przez studenta:	
<ul style="list-style-type: none"> • Efekty z zakresu wiedzy weryfikowane będą na podstawie testów kontrolnych w trakcie semestru. • Efekty z zakresu umiejętności weryfikowane będą na podstawie zaangażowania studenta podczas pracy na zajęciach. • Efekty kompetencji weryfikowane będą na podstawie wspólnych działań studentów. 	
Forma i warunki zaliczenia:	
<ul style="list-style-type: none"> • Egzamin. • Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie ćwiczeń i tematyki wykładów. • Warunkiem zaliczenia wykładów jest uzyskanie powyżej 50% pkt możliwych do zdobycia z testu końcowego. • Do egzaminu student jest dopuszczany na podstawie uprzedniego zaliczenia ćwiczeń. • Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnych ocen ze sprawdzianów przeprowadzonych w formie testu. • Zaliczenie pisemnych testów, według schematu punktacyjnego: 51%-60% - dst., 61%-70% - dst+., 71%-80% - db., 81%-90% - db+., 91%-100% - bdb. • Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen uzyskanych z zajęć laboratoryjnych i wykładu. 	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta

Udział w wykładach	10
Udział w ćwiczeniach	20
Udział w konsultacjach	8
Przygotowanie się do ćwiczeń	15
Przygotowanie się do kolokwίων i egzaminu	12
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Język rosyjski I	
Nazwa w języku angielskim:	Russian I	
Język wykładowy:	rosyjski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	zoopsychologia z animaloterapią	
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Ewa Borkowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	nauczyciele języka rosyjskiego	
Założenia i cele przedmiotu:	Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu uczenia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U19
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U19
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U19
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U19
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U19

U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U19
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K01, K_K09
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K01, K_K09
Forma i typy zajęć:	konwersatorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem rosyjskim na poziomie B1 ESOKJ.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedstawienie siebie i innych – języki obce w życiu codziennym i zawodowym. 2. Rozmowy o uczuciach i emocjach – reagowanie na złe i dobre wiadomości. 3. Wakacyjne wspomnienia – opis różnych wakacyjnych miejsc, pogody i planów na przyszłość. 4. Czas wolny – formy spędzania czasu wolnego, urazy i kontuzje towarzyszące zajęciom sportowym. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Anna Pado, Start. ru 2. Język rosyjski dla średnio zaawansowanych. Podręcznik z ćwiczeniami i płytą CD. Kurs dla dorosłych i studentów, Warszawa, Wyd. WSiP 2011, 112 s.		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 2. Chuchmacz Dorota, Ossowska Helena, Wot grammatika. Repetytorium grammatyczne z języka rosyjskiego z płytą CD, Warszawa 2010 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podjęcie eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad grammatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:		

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności;
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach;
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język niemiecki I
Nazwa w języku angielskim:		German I
Język wykładowy:	niemiecki (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Centrum Języków Obcych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Marzena Lisowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka niemieckiego
Założenia i cele przedmiotu:		Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu uczenia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U19
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U19
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U19
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U19
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U19

U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U19
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K01, K_K09
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K01, K_K09
Forma i typy zajęć:	konwersatorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem niemieckim na poziomie B1 ESOKJ.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko pracy 2. Rozmowy i korespondencja służbowa 3. Organizacja firmy 4. Projekty zawodowe 5. Kontrahenci/Klienci 6. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów 		
Literatura podstawowa:		
Anette Müller, Sabine Schlüter: Im Beruf . Kursbuch. Deutsch als Fremd- und Zweitsprache. B1+/B2, Hueber Verlag.		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: Internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 2. Langenscheidt Großwörterbuch Polnisch: Polnisch-Deutsch, Deutsch-Polnisch: Völlige Neubearbeitung von Urszula Czerska und Stanisław Walewski. Hrsg. Langenscheidt. 3. Repetytorium z gramatyki języka niemieckiego. Stanisław Bęza, wyd. PWN. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podjęcie eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:		

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności;
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach;
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język angielski I
Nazwa w języku angielskim:	English I	
Język wykładowy:	angielski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Maria Markowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka angielskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu uczenia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U19
U_02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U19
U_03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U19
U_04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U19
U_05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U19

U_06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U19
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K01, K_K09
K_02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K01, K_K09
Forma i typy zajęć:	konwersatorium	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem angielskim na poziomie B1 ESOKJ.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedstawienie siebie i innych – języki obce w życiu codziennym i zawodowym. 2. Rozmowy o uczuciach i emocjach – reagowanie na złe i dobre wiadomości. 3. Wakacyjne wspomnienia – opis różnych wakacyjnych miejsc, pogody i planów na przyszłość. 4. Czas wolny – formy spędzania czasu wolnego, urazy i kontuzje towarzyszące zajęciom sportowym. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
Outcomes , Split Edition A, Second Edition, Hugh Dellar, Andrew Walkley, National Geographic Learning, CENGAGE Learning		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe; 2. Wielki słownik angielsko-polski / polsko-angielski, red. nauk. B. Lewandowska-Tomaszczyk, 2014, PWN-OUP; 3. Oxford Advanced Learner's Dictionary, red. J. Turnbull, 2010, OUP; 4. English Grammar in Use Intermediate, R. Murphy, 2014, CUP. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podjęcie ekлекtyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności;
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach;
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania: 0-50% – niedostateczna (2,0); 51-60% – dostateczna (3,0); 61-70% – dostateczna plus (3,5); 71-80% – dobra (4,0); 81-90% – dobra plus (4,5); 91-100% – bardzo dobra (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30
Samodzielne przygotowanie się do kolokwίων	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Fizjologia zwierząt
Nazwa w języku angielskim:	Animal physiology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Anna Wysokińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Anna Wysokińska
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest nabycie przez studenta teoretycznej wiedzy i praktycznych umiejętności z zakresu funkcjonowania organizmu zwierzęcia.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Potrafi wyjaśnić pojęcia z zakresu fizjologii zwierząt. Mawiedzę dotyczącą mechanizmów procesów fizjologicznych organizmu zwierząt.	K_W01
W_02	Ma wiedzę dotyczącą działania komórek nerwowych, mięśniowych i odpornościowych.	K_W12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi ocenić i interpretować badane parametry fizjologiczne u zwierząt.	K_U01
U_02	Potrafi posługiwać się fachową terminologią dotyczącą opisu procesów fizjologicznych zachodzących w organizmach zwierząt.	K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Rozumie konieczność stałego pogłębiania wiedzy z zakresu fizjologii zwierząt.	K_K01

U_02	Ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności praktycznych dotyczących oceny parametrów fizjologicznych w organizmie zwierząt.	K_K03
Forma i typy zajęć:	wykład (10 godz.), ćwiczenia (25 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień z przedmiotu anatomia zwierząt.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Homeostaza i regulacje fizjologiczne w organizmie zwierząt. 2. Fizjologia układu nerwowego – potencjał spoczynkowy i czynnościowy, przewodzenie potencjałów, rola synaps i neurotransmiterów. 3. Powstawanie i mechanizm odruchów nerwowych, regulacja napięcia mięśniowego. 4. Badanie rozmieszczenia receptorów smaku i dotyku oraz określenie ich wrażliwości. 5. Fizjologia mięśni szkieletowych i gładkich – mechanizmy skurczu, unerwienie i metabolizm. 6. Fizjologia serca i układu krążenia, wymiana składników między krwią a tkankami w układzie naczyń włosowatych. 7. Oznaczanie podstawowych parametrów hematologicznych. 8. Wymiana gazowa i działanie narządów oddechowych u zwierząt lądowych i wodnych. 9. Mechanizmy regulacji procesów trawiennych. Wchłanianie jelitowe, motoryka przewodu pokarmowego i aktywność wydzielnicza. 10. Mechanizmy działania hormonów, hormony podwzgórza i przysadki mózgowej. 11. Regulacja neurohormonalna procesów fizjologicznych zachodzących w organizmie zwierzęcym. 12. Wydalanie i regulacja wodno-hormonalna. 13. Mechanizmy obronne ustroju, współdziałanie osocza ze składnikami morfotycznymi, odporność swoista i nieswoista. 14. Termoregulacja u zwierząt zmienno- i stałocieplnych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Krzymowski T., Przała J. 2015. Fizjologia zwierząt. PWRiL Warszawa 2. Breves G., Engelhardt W. 2012. Fizjologia zwierząt domowych Tom 1 i 2, Galaktyka 3. Lewandowska D., Orzeł-Gryglewska J., Jurgowlanec E. 2019. Fizjologia zwierząt i człowieka. Wyd. UG. 4. Przała J. 2009. Fizjologia zwierząt: ćwiczenia, demonstracje i metody. Wyd. UWM w Olsztynie 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Lewandowska D., Orzeł-Gryglewska J. 2009. Fizjologia zwierząt i człowieka przewodnik do ćwiczeń. Wyd. UG 2. Jezierska B., Jówko G. 2010. Fizjologia zwierząt – materiały do ćwiczeń. Wyd. UPHw Siedlcach 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi. Ćwiczenia laboratoryjne na materiale biologicznym z wykorzystaniem mikroskopów świetlnych, przedstawianie teoretyczne i praktyczne treści programowych z wykorzystaniem preparatów mikroskopowych, omawianie wykonywanych doświadczeń.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganym przez studenta:		
Efekty uczenia sprawdzane będą na zaliczeniu ćwiczeń i zaliczeniu wykładów.		

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: uzyskanie co najmniej 51% ogólnej liczby punktów ze wszystkich form zaliczenia ćwiczeń i wykładów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	10
Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych	25
Udział w konsultacjach godz. z przedmiotu	3
Przygotowanie się do kolokwiów	17
Przygotowanie się do zaliczenia wykładów i obecność na zaliczeniu	20
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Etologia zwierząt wykorzystywanych w terapii
Nazwa w języku angielskim:		Ethology of Animals used in therapy
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Zootechniki i Rybactwa
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Dorota Kołodziejczyk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr inż. Dorota Kołodziejczyk
Założenia i cele przedmiotu:		Celem nauczania modułu jest poznanie behawioru zwierząt towarzyszących oraz czynników wpływających na zachowanie się zwierząt wykorzystywanych w animaloterapii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna gatunki i rasy zwierząt towarzyszących oraz ich wykorzystanie w animaloterapii.	K_W07
W_02	Zna pojęcie stresu, jego wpływ na organizm zwierzęcy oraz znaczenie w przypadku zwierząt towarzyszących.	K_W09
W_03	Wykazuje znajomość behawioru zwierząt, różnych jego typów w aspekcie użyteczności terapeutycznej .	K_W11
W_04	Zna procesy uczenia się zwierząt, metody badania ich pamięci oraz utrwalania prawidłowych zachowań.	K_W15
W_05	Zna i rozumie modyfikujący wpływ człowieka i środowiska na zachowanie się zwierząt.	K_W18
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Student potrafi ocenić zachowanie zwierząt (behawior) i umie wykorzystać zdobytą wiedzę z tego zakresu.	K_U03

U_02	Umie skonstruować etogram.	K_U03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Student widzi konieczność ciągłego dokształcania się i aktualizowania swojej wiedzy	K_K01
K_02	Student jest wrażliwy na los zwierząt, postępuje z nimi humanitarnie i instruuje innych w tym zakresie.	K_K03, K_K07
K_03	Potrafi pracować w zespole, opracowując wyniki obserwacji zwierząt.	K_K02, K_K09
Forma i typy zajęć:	Wykłady i ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Przedmioty wprowadzające wraz z wymaganiami wstępnymi: fizjologia zwierząt, żywienie zwierząt, genetyka behawioralna, metody hodowli zwierząt terapeutycznych.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pojęcie etologii zwierząt – rys historyczny. 2. Miejsce etologii w zoopsychologii i terapiach z udziałem zwierząt. 3. Elementy etologii: etologia kognitywna, zoosemiotyka, socjologia zwierząt. 4. Behawior jako złożoność reakcji organizmu na dany bodziec (czynnik). 5. Rodzaje bodźców i ich funkcje. Typy behawioru. 6. Teoria instynktu. Terminologia, emocje, faza i etapy zachowania się instynktownego. 7. Podstawowe formy zachowania się zwierząt. 8. Uczenie się zwierząt jako proces przystosowawczy i terapeutyczny. Działalność poznawcza zwierząt w aspekcie zachowań typowych dla gatunku, wykorzystywanego w animaloterapii. 9. Motywacja u zwierząt. 10. Psychofizjologia stresu. 11. Genetyczne uwarunkowanie zachowania się zwierząt. 12. Selekcja na cechy związane z zachowaniem, typowym w zoopsychologii i animaloterapii. 13. Wzorzec behawioralny zwierząt. 14. Obserwacja zwierząt towarzyszących. 15. Etogram. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kaleta T., 2007: Zachowanie się zwierząt. SGGW, Warszawa. 2. Korpikiewicz H., 2011: Biokomunikacja. Jak zwierzęta porozumiewają się ze światem. Wydawnictwo UAM, Poznań. 3. Sadowski B., 2007: Biologiczne mechanizmy zachowania się ludzi i zwierząt. PWN Warszawa. 4. Wyatt T. D., 2022: Zachowanie zwierząt. PWN Warszawa. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Antas J., 2014: Rozmowy z psem, czyli komunikacja międzygatunkowa. Wyd. Iskry, Warszawa. 2. Kołodziejczyk D., Jarosz E., Gawryś P., Socha S., 2017: Koty małe i duże. Co warto o nich wiedzieć? 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		

Wykład konwencjonalny wspomagany technikami multimedialnymi. Ćwiczenia audytoryjne w formie zajęć konwersatoryjno-problemowych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

- Aktywne uczestnictwo w zajęciach
- etogram
- pisemne zaliczenie końcowe.

Forma i warunki zaliczenia:

- Forma: zaliczenie na ocenę.
- Warunki: zaliczenie ćwiczeń (etogram) oraz zaliczenie końcowe (uzyskanie co najmniej 55% z pracy pisemnej).
- Poprawa zgodnie z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	15
Konsultacje	1
Samodzielna praca studenta	9
Zaliczenie (wykłady i ćwiczenia)	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Higiena i dobrostan zwierząt wykorzystywanych w animaloterapii
Nazwa w języku angielskim:		Hygiene and welfare of animals used in animal assisted therapy
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		prof. dr hab. inż. Stanisław Kondracki
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. inż. Krzysztof Górski, dr hab. inż. Elżbieta Bombik, dr hab. inż. Anna Wysokińska
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest przekazanie studentom wiedzy na temat higieny i dobrostanu zwierząt wykorzystywanych do celów terapeutycznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna i rozumie dobrostan poszczególnych gatunków i grup zwierząt. Potrafi określić skutki działania stresu na organizm zwierzęcy.	K_W09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu dobrostanu zwierząt w celu zapewnienia im optymalnych warunków utrzymania.	K_U04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do ciągłego doksztalcania się i aktualizowania swojej wiedzy oraz samodzielnego poszukiwania informacji w literaturze i źródłach elektronicznych	K_K01

K_02	Jest gotów do pracy zespołowej w zakresie przeprowadzania zaplanowanych zadań z udziałem zwierząt i ludzi. Ma świadomość zagrożeń wynikających z pracy ze zwierzętami.	K_K02
Forma i typy zajęć:	Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień chowu i hodowli zwierząt wykorzystywanych do celów terapeutycznych		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko naturalne oraz warunki utrzymania zwierząt wykorzystywanych do celów terapeutycznych. 2. Przepisy prawne w UE związane z hodowlą zwierząt towarzyszących wykorzystywanych w animaloterapii. 3. Problemy siedliskowe i behawioralne przy utrzymaniu zwierząt towarzyszących. 4. Aklimatyzacja i adaptacja zwierząt wykorzystywanych w zoo terapii. 5. Opieka nad zwierzętami towarzyszącymi w okresie neonatalnym. 6. Profilaktyka i dobrostan zwierząt wykorzystywanych w animaloterapii. 7. Szczepienia ochronne psów i kotów. 8. Profilaktyka pasożytów zewnętrznych i wewnętrznych psów i kotów. 9. Profilaktyka wścieklizny w świetle znaczenia tej choroby i regulacji prawnych. 10. Profilaktyka u kotów z przewlekłymi chorobami zakaźnymi. 11. Profilaktyka pasożytów zewnętrznych i wewnętrznych królików i gryzoni. 12. Higieniczne zabiegi profilaktyczne u zwierząt wykorzystywanych w zoo terapii. 13. Higiena zewnętrznych przewodów słuchowych oraz higiena skóry. 14. Pierwsza pomoc w nagłych wypadkach u zwierząt wykorzystywanych w animaloterapii. 15. Zwierzęta wykorzystywane do celów terapeutycznych jako potencjalne źródło zoonoz. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ziętek J., Chrostek A., Adaszek Ł., Winiarczyk S., 2016: Profilaktyka chorób zwierząt towarzyszących. Wyd. ELAMED. 2. Koła T., 2003: Higiena utrzymania zwierząt amatorskich. Wyd. SGGW Warszawa. 3. Gliński Z., Kostro K., 2005: Choroby zakaźne zwierząt z zarysem epidemiologii weterynaryjnej i zoonoz. Wyd. PWRiL Warszawa. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Frymus T., 1999: Choroby zakaźne psów. Wyd. SI-MA. 2. Kokocińska A.M., 2017: Zooterapia z elementami etologii. Wyd. Impuls. 3. Kostro K., Gliński Z., 2005: Choroby królików. Wyd. PWRiL Warszawa. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi, ćwiczenia – praktyczne i teoretyczne, uzupełniane technikami multimedialnymi.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiąganym przez studenta:		

Weryfikacja efektów w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych następuje na: kolokwium (dwa kolokwia w semestrze, obejmujące treści programowe ćwiczeń i wykładów)

Forma i warunki zaliczenia:

Egzamin.

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: uzyskanie co najmniej 51 procent liczby punktów z każdego kolokwium i egzaminu.

Przedział punktacji: 0-50 (ocena - 2,0); 51-60 (ocena - 3,0); 61-70 (ocena - 3,5); 71-80 (ocena - 4,0); 81-90 (ocena - 4,5); 91-100 (ocena - 5,0)

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	10
Udział w ćwiczeniach	30
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	7
Udział w konsultacjach	8
Przygotowanie się do egzaminu i obecność na egzaminie	20
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wychowanie fizyczne
Nazwa w języku angielskim:	Physical Education	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Centrum Sportu i Rekreacji	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy, drugi	
Semestr:	drugi, trzeci	
Liczba punktów ECTS:	0	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr. Ewelina Gutkowska-Wyrzykowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		wszyscy nauczyciele Centrum Sportu i Rekreacji
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę oraz samodzielne podejmowanie działań w celu doskonalenia funkcjonowania organizmu.</p> <p>Rozwój sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej oraz dostarczenie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w tym zakresie.</p> <p>Wykształcenie umiejętności ruchowych przydatnych w aktywności zdrowotnej, utylitarnej, rekreacyjnej i sportowej.</p> <p>Kształtowanie pozytywnej postawy wobec aktywności fizycznej.</p>	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka.	
W_02	Posiada podstawową wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia główne zagrożenia zdrowotne (choroby cywilizacyjne – ich objawy i przyczyny) oraz zagrożenia społeczne i wyjaśnia ich wpływ na funkcjonowanie jednostki. Wymienia i wyjaśnia zasady zdrowego stylu życia.	

W_03	Wymienia i opisuje najważniejsze elementy techniki oraz taktyki gier zespołowych.	
W_04	Wyjaśnia przepisy gier zespołowych oraz sygnalizację sędziowską.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich dla siebie ćwiczeń.	
U_02	Posiada umiejętności ruchowe i potrafi wykonać elementy techniczne z gimnastyki, zespołowych gier sportowych, lekkiej atletyki, form gimnastyki przy muzyce lub innych możliwych do wyboru.	
U_03	Potrafi pełnić rolę sędziego, organizatora rozgrzewki, gier i zabaw rekreacyjno-sportowych.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Samodzielnie podejmuje działania związane z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej człowieka na wszystkie jego organy i układy. Rozumie prozdrowotny wpływ ćwiczeń fizycznych na ludzki organizm. Dostrzega konieczność dbałości o sprawność, zdrowie i budowę własnego ciała.	
K_02	Rozwija własne upodobania sportowe, uczestniczy w życiu sportowym korzystając z różnych jego form. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla życia i zdrowia, przyjmując rolę promotora zachowań zdrowotnych w swoim środowisku	
K_03	Akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów i uczestnictwa w zawodach w zgodzie z postawą fair play.	
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia ogólnorozwojowe i profilowane realizowane w obiektach CSiR.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza i umiejętności uzyskane na wcześniejszych etapach edukacji szkolnej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kształtowanie cech motorycznych i sprawności ogólnej. 2. Nauczanie i doskonalenie elementów technicznych. 3. Nauczanie i doskonalenie elementów taktycznych. 4. Sędziowanie dyscypliny, podstawy organizacyjne rywalizacji sportowej. 5. Podstawy fizjologii wysiłku fizycznego. Zasady organizacji treningu sportowego. 6. Zapoznanie studentów z wiadomościami z zakresu edukacji zdrowotnej. 		

Literatura podstawowa:

1. M. Bondarowicz, Zabawy w grach sportowych. WSiP, Warszawa 2006.
2. Cz. Sieniek, Zasób ćwiczeń technicznych z zakresu koszykówki, piłki ręcznej, siatkówki i piłki nożnej dla celów dydaktycznych, Sosnowiec 2010.
3. Z. Stawczyk, Gry i zabawy lekkoatletyczne. AWF, Poznań 1998.
4. R. Trzeźniowski, Zabawy i gry ruchowe. WSiP, Warszawa 2008.
5. J. Talaga, A-Z sprawności fizycznej - atlas ćwiczeń. Ypsilon, Warszawa 1995.
6. J. Talaga, Sprawność fizyczna ogólna. Poznań 2004.

Literatura dodatkowa:

1. T. Arlet, Koszykówka, podstawy techniki i taktyki. Kraków 2001.
2. L. Biernacki, J. Kubrycht, Pierwsze kroki w piłce ręcznej. Przewodnik metodyczny, Gdańsk 2013.
3. M. Bodarowicz, Zabawy i gry ruchowa na zajęciach sportowych. Warszawa 2002.
4. G. Grządziel, D. Szade, Piłka siatkowa. Technika, taktyka i elementy mini siatkówki. AWF, Katowice 2008.
5. T. Huciński T, Vademecum koszykówki. Warszawa 1997.
6. T. Huciński, I. Lekner, Koszykówka podręcznik dla trenerów nauczycieli i studentów. Wrocław 2001.
7. A. Kowal, S. Zaborniak, Piłka siatkowa w Szkole, Sosnowiec 2006.
8. T. Stefaniak, Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych, Wydawnictwo BK 2011.
9. J. Talaga, Piłka nożna. Nauczanie i doskonalenie techniki, Estrella, Warszawa 2015
10. J. Talaga- ABC młodego piłkarza- nauczanie techniki Poznań 2006.
11. J. Wołyniec, Przepisy Gier Sportowych w zakresie podstawowym, Wydawnictwo BK 2006.
12. B. Woynarowska, Edukacja zdrowotna, PWN, Warszawa 2008.
13. A. Zając, J. Chmura, Przygotowanie sprawnościowe w zespołowych grach sportowych, AWF, Katowice 2013.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia w grupach z wykorzystaniem metody analitycznej, syntetycznej i kompleksowej w nauczaniu techniki i metod specyficznych dla zajęć wychowania fizycznego (metody ścisłej, metod intensyfikujących i indywidualizujących zajęcia, pokaz, objaśnienia, metoda zadaniowa, metoda problemowa).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Okazjonalnie testy i sprawdziany dla potrzeb startu w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach zgodnie z Regulaminem Centrum Sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w zajęciach

60

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

60

Punkty ECTS za przedmiot

0

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wychowanie fizyczne – jazda konna
Nazwa w języku angielskim:	Physical – horse riding	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy, drugi	
Semestr:	drugi, trzeci	
Liczba punktów ECTS:	0	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Agata Danielewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr inż. Agata Danielewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w zakresie jazdy konnej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka.	
W_02	Posiada wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia i wyjaśnia wpływ jeździectwa na człowieka.	
W_03	Wymienia i opisuje elementy jazdy konnej.	
W_04	Wyjaśnia przepisy jeździeckie oraz zasady sędziowania olimpijskich sportów konnych.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich ćwiczeń kondycyjno-sprawnościowych dla konia i jeźdźcy.	
U_02	Posiada umiejętności jeździeckie.	

U_03	Potrafi poprowadzić rekreacyjne zajęcia ruchowe z udziałem koni.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Samodzielnie podejmuje działania związane z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej na zdrowie konia i jeźdźca.	
K_02	Rozwija jeździeckie upodobania sportowe. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla ludzi lub łamiące dobrostan koni.	
K_03	Akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów sportowych Polskiego Związku Jeździeckiego i uczestnictwa w zawodach, w zgodzie z postawą fair play i dobrostanem zwierząt.	
Forma i typy zajęć:	Zajęcia praktyczne w Uczelnianym Ośrodku Jeździeckim.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość nomenklatury jeździeckiej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ul style="list-style-type: none"> • Zapoznanie się i akceptacja Regulaminu Stajni oraz zasad panujących przy bezpiecznym poruszaniu się przy koniach. • Zagadnienia związane z aspektami zoopsychologicznymi koni. • Zasady zachowania się koni. • Dobrostan koni. • Podstawy jazdy konnej. • Formy użytkowania koni. • Sport jeździecki. • Dyscypliny olimpijskie z udziałem koni. • Postępowanie antydopingowe w jeździectwie. • Dobór, dopasowanie i pielęgnacja sprzętu jeździeckiego. • Zasady treningu koni. • Jeździecka aktywność ruchowa bez konia. • Odnowa biologiczna i metody relaksacyjne dla jeźdźców. • Odnowa biologiczna i metody relaksacyjne dla koni. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gołąb J. Partnerstwo doskonałe. 2018; 2. Gołąb J. Rząd doskonały. 2011; 3. Hess C. Jak lepiej jeździć konno I, II, III. Wyd. Galaktyka; 4. Hill C. 101 ćwiczeń z ziemi, 101 ćwiczeń na ujeżdżalni; 5. Museler W. Nauka jazdy konnej. 2011. Wyd. PWRiL; 6. Neumann-Cosel I. Poradnik młodego jeźdźcy. 7. Próchniewicz W. Akademia jeździecka. 2007. 8. Wilsie S., Vogelt G. Mowa koni. Rozmowy z końmi w ich języku. Wyd. Galaktyka; 		
Literatura dodatkowa:		

1. Bojarczuk J. Encyklopedia jazdy konnej dla początkujących. Technika jazdy, pielęgnacja koni. 2019. Wyd. SBM;
2. Savoie J. Wszechstronne szkolenie koni.
3. Swift S. Harmonia jeźdźcy i konia. Wyd. Galaktyka;

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia praktyczne w Uczelnianym Ośrodku Jeździeckim.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych następuje nabeżająco, podczas zajęć z Wychowania Fizycznego, w zakresie jazdy konnej.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach, zgodnie z Regulaminem Sekcji dydaktycznej Centrum sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

60

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

60

Punkty ECTS za przedmiot

0

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Metody hodowli zwierząt wykorzystywanych w terapii
Nazwa w języku angielskim:		Methods of breeding animals used in therapy
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Zootechniki i Rybactwa
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		prof. dr hab. Stanisław Socha
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		prof. dr hab. Stanisław Socha, dr inż. Dorota Kołodziejczyk
Założenia i cele przedmiotu:		Celem nauczania modułu jest poznanie metod hodowli zwierząt terapeutycznych, efektywności prowadzonej pracy hodowlanej i jej znaczenia w aspekcie przystosowania zwierząt do zoopsychologii i animaloterapii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Posiada wiedzę dotyczącą mechanizmów dziedziczenia cech u zwierząt, genetyki klasycznej, molekularnej oraz metod hodowlanych. Rozumie znaczenie bioróżnorodności świata zwierząt w przyrodzie i dla hodowli.	K_W05
W_02	Ma wiedzę na temat metod hodowli i doskonalenia zwierząt terapeutycznych.	K_W05
W_03	Zna gatunki i rasy zwierząt towarzyszących i ich potencjalne wykorzystanie w animaloterapii.	K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Posiada umiejętność wybrania i przygotowania zwierzęcia do dalszej hodowli w zakresie jego predyspozycji terapeutycznych.	K_U09
U_02	Umie prowadzić doradztwo w zakresie hodowli zwierząt towarzyszących, amatorskich wybranych gatunków zwierząt dzikich i realizuje proste projekty na poziomie inżynierskim.	K_U17

U_03	Potrafi stale doskonalić się w pracy zawodowej oraz samodzielnie poszerzać i aktualizować wiedzę w zakresie studiowanej dyscypliny.	K_U22
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do pracy zespołowej w zakresie przeprowadzania zaplanowanych zadań z udziałem zwierząt i ludzi. Ma świadomość zagrożeń wynikających z pracy ze zwierzętami.	K_K02
K_02	Jest gotów do porozumiewania się z różnymi podmiotami i wykorzystywania różnych technik komunikowania się oraz z zaangażowaniem uczestniczy w życiu społecznym.	K_K03
K_03	Jest gotów myśleć w sposób przedsiębiorczy i ma świadomość hierarchii ważności celów realizowanych zadań w zakresie studiowanego kierunku.	K_K04
Forma i typy zajęć:	Wykłady i ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu biologii		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Chów i hodowla zwierząt terapeutycznych – cele, zadania. Efektywna wielkość populacji a wzrost inbredu. Źródła zmienności w populacji. Zmienność genetyczna i środowiskowa. średni efekt genu, wartość genotypowa, hodowlana. Odziedziczalność cech – metody szacowania, cele i znaczenie w hodowli w celu ich wykorzystania w animaloterapii i zooterapii. Powtarzalność cech. Korelacje genetyczne, fenotypowe, środowiskowe – szacowanie i zastosowanie w hodowli. Wartość parametrów dla niektórych cech. Ocena wartości użytkowej zwierząt, kontrola użytkowości. Wzrost i rozwój zwierząt, ocena płodności i plenności zwierząt wykorzystywanych w animaloterapii. Wartość hodowlana zwierząt. Źródła informacji o wartości hodowlanej zwierząt wykorzystywanych w animaloterapii. Metody szacowania wartości hodowlanej. Selekcja jako podstawowy czynnik pracy hodowlanej. Brakowanie a selekcja. Selekcja naturalna a selekcja sztuczna, genetyczne skutki selekcji. Selekcja a postęp hodowlany – dokładność, intensywność i skuteczność selekcji, różnica selekcyjna, czynniki wpływające na wielkość różnicy selekcyjnej. Kryteria i metody selekcji zwierząt wykorzystywanych w animaloterapii – selekcja na podstawie fenotypu i wartości hodowlanej. Skuteczność różnych kryteriów selekcji, metody uwzględniające wiele cech w selekcji. Pułap selekcyjny. Kojarzenia krewniacze i niekrewniacze.</p>		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Charon K. M., Świtoński M., 2006: Genetyka zwierząt. Wydawnictwo Naukowe PWN. Warszawa. 2. Jełewska G., Socha S., 2002: Podstawy genetyki i hodowli nerek i lisów. W „Podstawy hodowli lisów i nerek. Profilaktyka i zwalczanie chorób”. Pod redakcją Glińskiego Z. i Kostro K. PWRiL. Warszawa. 3. Maciejowski J., Zięba J., 1982: Genetyka zwierząt i metody hodowlane. PWN Warszawa. 4. Żuk: B., Wierzbicki H., Zatoń-Dobrowolska M., Kulisiewicz Z. 2011: Genetyka populacji i metody hodowlane. PWRiL Warszawa 5. USTAWY z zakresu hodowli i ochrony zwierząt 		
Literatura dodatkowa:		

Wybrane zagadnienia z „Przeglądu Hodowlanego” dotyczące metod hodowli zwierząt za okres ostatnich pięciu lat. PTZ, Warszawa.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

- Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi.
- Ćwiczenia w formie zajęć laboratoryjno-seminaryjnym – rozwiązywanie zagadnień problemowych związanych z hodowlą zwierząt wykorzystywanych w terapii.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

- zaliczenie ćwiczeń (kolokwia)
- egzamin końcowy

Forma i warunki zaliczenia:

- Forma: egzamin pisemny lub ustny.
- Warunki: uzyskanie co najmniej 51% z pracy pisemnej.
- Poprawa zgodnie z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	30
Konsultacje	1
Samodzielna praca studenta	15
Zaliczenie (wykłady i ćwiczenia)	14
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Zwierzęta w kulturze i sztuce
Nazwa w języku angielskim:		Animals in culture and art
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Zootechniki i Rybactwa
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		prof. dr hab. Stanisław Socha
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		prof. dr hab. Stanisław Socha, dr inż. Dorota Kołodziejczyk
Założenia i cele przedmiotu:		Celem nauczania modułu jest poznanie znaczenia i „wykorzystania” zwierząt w kulturze i sztuce na przestrzeni dziejów i współcześnie.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Wykazuje znajomość wykorzystania obiektów i zwierząt do organizowania wystaw, pokazów, festynów w celu promowania działalności związanej ze studiowanym kierunkiem.	K_W22
W_02	Posiada teoretyczną wiedzę na temat podstaw pedagogicznych aspektów komunikacji i psychoterapii niezbędnej w animaloterapii.	K_W26
W_03	Rozumie pojęcia z zakresu rozwoju człowieka, możliwości występowania ograniczeń oraz zna korzyści płynące z działań integracyjnych z innymi osobami i zwierzętami.	K_W28
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Właściwie dobierać działania na rzecz poprawy środowiska życia ludzi i zwierząt.	K_U15
U_02	Posiada umiejętność zaplanowania i zorganizowania warsztatu pracy na poziomie wykorzystania zwierząt do celów terapeutycznych, rekreacyjnych i hobbystycznych.	K_U21

U_03	Potrafi stale doskonalić się w pracy zawodowej oraz samodzielnie poszerzać i aktualizować wiedzę w zakresie studiowanej dyscypliny.	K_U22
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się i aktualizowania swojej wiedzy oraz jest gotów samodzielnie poszukiwać informacji w literaturze i źródłach elektronicznych.	K_K01
K_02	Jest gotów do ciągłego przekazywania wiedzy innym z zakresu studiowanej dyscypliny.	K_KO03
K_03	Ma świadomość społecznej, zawodowej i etycznej odpowiedzialności w zakresie wykonywania obowiązków zoopsychologa lub opiekuna zwierząt.	K_K05
Forma i typy zajęć:	Wykłady	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z biologii, pedagogiki, psychologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Zwierzęta w kulturze starożytnej i współczesnej. Wykorzystanie zwierząt w kulturze w zależności od obszaru geograficznego. Zwierzęta w sztuce rzeźbiarskiej na przestrzeni dziejów człowieka.</p> <p>Zwierzęta w malarstwie. Koń w malarstwie polskim. Koń w malarstwie światowym. Literatura starożytna z okresu Średniowiecza – człowiek i zwierzęta. Współczesna literatura – człowiek i zwierzęta. Muzea polskie i światowe – obecność w nich różnego rodzaju sztuki w nawiązaniu do człowieka i zwierząt.</p> <p>Symbolika zwierząt w nawiązaniu do cech człowieka oraz badania archeologiczne z zakresu człowieka i zwierząt.</p>		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Villee C. A., 1990: Biologia. PWRiL, Warszawa. 2. USTAWY z zakresu hodowli i ochrony zwierząt 3. Opracowania z zakresu: zwierzęta w sztuce i literaturze w różnych kulturach i współcześnie. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wybrane zagadnienia z „Przeglądu Hodowlanego” dotyczące problemów związanych z zagadnieniami zwierzęta w literaturze i sztuce za okres ostatnich pięciu lat. PTZ, Warszawa 2. Prace naukowe z zakresu zwierzęta w literaturze i sztuce publikowane w czasopiśmie naukowych i popularno-naukowych w ostatnich 10 latach. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
<ul style="list-style-type: none"> • kolokwium • pisemne zaliczenie końcowe. 		

Forma i warunki zaliczenia:

- Forma: **egzamin**.
- Warunki: zaliczenie ćwiczeń oraz egzamin ustny lub pisemny (uzyskanie co najmniej 55% z pracy pisemnej).
- Poprawa zgodnie z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	20
Konsultacje	5
Samodzielna praca studenta	8
Zaliczenie (wykłady i ćwiczenia)	17
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia udomowienia zwierząt
Nazwa w języku angielskim:		Animal domestication history
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Zootechniki i Rybactwa	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Prof. dr hab. inż. Piotr Guliński
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Prof. dr hab. inż. Piotr Guliński
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest przedstawienie historii, celów i strategii wykorzystanych przez ludzi w procesach domestykacji dzikich przodków wybranych gatunków zwierząt gospodarskich i towarzyszących.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Posiada wiedzę w zakresie celów, metod i strategii wykorzystywanych w procesach domestykacji dzikich przodków zwierząt gospodarskich. Zna zasadnicze szlaki domestykacji zwierząt. Rozumie znaczenie domestykacji dla hodowli zwierząt gospodarskich i towarzyszących na świecie.	K_W01
W_02	Zna bezpośrednich protoplastów wybranych gatunków zwierząt gospodarskich i towarzyszących.	K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi odróżniać najważniejszych przodków wybranych gatunków zwierząt. Potrafi opisać najważniejsze strategie wykorzystane przez ludzi w procesach udamawiania.	K_U03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i aktualizowania wiedzy.	K_K01

Forma i typy zajęć:	Wykłady
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
Wiedza z zakresu zoologii.	
Treści modułu kształcenia:	
<p>Domestykacja jako najważniejsze wydarzenie w historii hodowli gatunków zwierząt wykorzystywanych przez człowieka. Pojęcie procesu udomowienia zwierząt. Ścieżki – szlaki domestykacji. Charakterystyka strategii prowadzących do domestykacji. Charakterystyka cech gatunków predestynujących do domestykacji. Cechy udomowienia. Historia domestykacji najważniejszych gatunków zwierząt gospodarskich. Kryteria decydujące o poziomie domestykacji gatunków. Konsekwencje domestykacji zwierząt.</p>	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Litwińczuk Z., Szulc T., (red.): Hodowla i użytkowanie bydła. PWR i L Warszawa, 2005. 2. Pawlina E., (red.), 2011: Rasy zwierząt gospodarskich. Cz. I. Bydło. PWN, Warszawa. 3. Guliński P., 2017: Bydło domowe hodowla i użytkowanie. Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa. 4. Kosowska B., Zwolińska-Bartczak I., 1999: Zarys historii zootechniki. AR Wrocław. 5. Stojak J., Plis K., 2018: Jak z dzikiego zrobić przyjaciela? Historia udomowienia różnych gatunków roślin i zwierząt na świecie. Kosmos 67(4), 721-732. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Guliński P., Salamończyk E., 2016 : Bydło Hecka. Przegląd Hodowlany, 2, 14-16. 2. Guliński, P., 2021: Cattle breeds – contemporary views on their origin and criteria for classification: a review. Acta Sci. Pol. Zootechnica, 20(2), 3–18. 3. Lasota-Moskalewska A., 2003: Proces udomowienia zwierząt w świetle badań archeozoologicznych. Światowit, 5(46), 187-192. 4. Zeder, M.A., 2012: Pathways to animal domestication in biodiversity in agriculture: Domestication, Evolution, and Sustainability. Eds. P. Gepts, T.R. Famula, R.L. Bettingeret, et al., Cambridge University Press. 5. Vigne J.D., 2011: The origins of animal domestication and husbandry: A major change in the history of humanity and the biosphere. Comptes Rendus Biologies, 334(3), 171-181. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Wykład tradycyjny wspomagany technikami multimedialnymi.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Zaliczenie pisemne na końcu zajęć. Weryfikacja efektów uczenia w zakresie wiedzy, umiejętności kompetencji społecznych następuje na zaliczeniu końcowym.	
Forma i warunki zaliczenia:	
Uzyskanie łącznie co najmniej 51 punktów z zaliczenia pisemnego. Przedział punktacji: 91-100 – 5.0; 81-90 – 4.5; 71-80 – 4.0; 61-70 – 3.5; 51-60 – 3.0; 0-50 – 2.0. Sposób zaliczenia: zgodnie z regulaminem studiów	
Bilans punktów ECTS:	
Studia stacjonarne	

Aktywność	Obciążenie studenta
Liczba godzin kontaktowych, w tym:	
wykłady	20
ćwiczenia	0
konsultacje	5
liczba godzin samodzielnej pracy studenta	25
łącznie nakład pracy studenta w ramach przedmiotu	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza
Nazwa w języku angielskim:		Care and educational pedagogy
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Beata Trębicka-Postrzygacz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Beata Trębicka-Postrzygacz
Założenia i cele przedmiotu:		Poznanie terminologii używanej w pedagogice opiekuńczej, poznanie prekursorów i reprezentantów pedagogiki opiekuńczej w Polsce i na świecie oraz znaczenia ich doświadczeń i wzorca osobowego w kontekście aktualnych problemów społecznych naszego kraju, zdobycie wiedzy z zakresu potencjalnych i rzeczywistych zagrożeń rozwoju dzieci w rodzinie i opiece zastępczej, zdobycie wiedzy na temat aktualnych tendencji w teorii i praktyce opieki w Polsce i na świecie.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna elementarną terminologię z zakresu pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej oraz rozumie jej źródła oraz zastosowanie w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W31
W_02	Ma wiedzę o uczestnikach działalności wychowawczej, opiekuńczej i pomocowej	K_W33
W_03	Zna strukturę i funkcje systemu oświaty - cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji	K_W37
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	potrafi projektować strategie działań praktycznych wobec rodziny oraz generować rozwiązania problemów społecznych i pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U27
U_02	potrafi budować relację w grupie społecznej oraz pracować nad kształtowaniem prawidłowych postaw, reakcji i zachowań w odniesieniu do studiowanego kierunku.	K_U13
U_03	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki w zakresie projektowania i efektywnego realizowania działań wychowawczych i opiekuńczych	K_U24
Symbol	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu

efektu		kierunkowego
K_01	jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej,	K_K11
Forma i typy zajęć:	Wykład	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Uporządkowana wiedza o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących oraz elementarna wiedza o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wykłady: Ogólne pojęcie, przedmiot i funkcje pedagogiki opiekuńczej. Elementy strukturalne pedagogiki opiekuńczej i jej przedmiotu. Status naukowy pedagogiki opiekuńczej – jej miejsce w systemie nauk pedagogicznych. Geneza opieki. Tradycje oraz rozwój myśli i praktyki opiekuńczej. Znaczenie diagnozy w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Problemy relacji między opieką a pomocą. Relacje między opieką a wychowaniem. Rola opieki, wychowania i nauczania w zaspokajaniu potrzeb dziecka. Klasyfikacja potrzeb dziecka. Zakresy i kategorie opieki. Struktura opieki: potrzeby ponadpodmiotowe, funkcje opiekuńcze, postawy opiekuńcze, sytuacje opiekuńcze, czynności opiekuńcze, atmosfera opieki. Funkcje opieki i zasady opieki wychowawczej. Działalność opiekuńczo-wychowawcza a praca socjalna. Kręgi środowiskowe w życiu dziecka; problematyka opiekuńcza w poszczególnych kręgach. Związek teorii z praktyką opiekuńczą.</p> <p>Rodzaje działań opiekuńczo-wychowawczych w opiece. Zaniedbane obszary działalności opiekuńczo-wychowawczej. Opieka w rodzinie. Wychowanie opiekuńcze w szkole. Środowiskowy wymiar pracy opiekuńczo-wychowawczej. Zjawisko sieroctwa dzieci i młodzieży oraz jego kompensacja. Dziecko, dorosły i człowiek starszy jako podmioty w opiece – analiza porównawcza. Etyka w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Współczesny system opieki nad dzieckiem i rodziną w Polsce i na świecie – przemiany i perspektywy rozwoju.</p>		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Badora S., Róg A, Zięba-Kołodziej B. (red.), Pedagogika opiekuńcza : w poszukiwaniu rozwiązań teoretycznych i praktycznych, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. prof. Stanisława Tarnowskiego, Tarnobrzeg 2014. 2. Badora S., Marzec D., Twórcy polskiej pedagogiki opiekuńczej: wybrani przedstawiciele, Wyd. 2 popr. i uzupełn., Wyd. Wyższa Szkoła Pedagogiczna, Częstochowa 1999. 3. Dąbrowski Z., Kulpiński F., Pedagogika opiekuńcza: historia, teoria, terminologia, Wyd. UWM, Olsztyn 2002. 4. Dąbrowski Z., Pedagogika opiekuńcza w zarysie, cz. 1 i 2, Wyd. UWM, Olsztyn 2006. 5. Jundziłł E., Pawłowska R. (red.), Pedagogika opiekuńcza. Przeszłość – teraźniejszość – przyszłość, Wyd. „Harmonia”, Gdańsk 2008. 6. Kelm A., Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej, Wyd. Akad. „Żak”, Warszawa 2000. 7. Kustra Cz., Fopka-Kowalczyk M, Bandura A. (red.), Opieka i wsparcie jako zadanie całościowe: studium pedagogiki opiekuńczej, Wyd. "Akapit", Toruń 2017. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Antas A., Trębicka-Postrzygacz B., Wybrane problemy pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi i młodzieżą : z praktyki studenckiej, Cz. 1 i 2, Wyd. UPH Siedlce, Siedlce 2013. 2. Badora S., Maciaszczyk P., Piątek M., (red.), Pedagogika opiekuńcza : wobec problemów rodziny i możliwości jej wspierania, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. prof. Stanisława Tarnowskiego, Tarnobrzeg 2014. 3. Biedroń M., Prokosz M., (red.), Teoretyczne i praktyczne aspekty współczesnej pedagogiki opiekuńczej, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2002. 4. Brańk Z., (red.), Podmioty opieki i wychowania, Wyd. Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków 2002. 		

5. Gajewska G., (red.), Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka : stan i perspektywy rozwoju : (wybrane zagadnienia teorii i praktyki pracy opiekuńczo-wychowawczej), Stowarzyszenie Edukacyjne Pedagogów Praktyków "Cogito", Zielona Góra 1999.
6. Olubiński A., (red. nauk.), Tożsamość oraz dylematy pedagogiki opiekuńczej, Wyd. Edukacyjne "Akapit", Toruń 2002.
7. Pyrzyk I., Prekursorzy pedagogiki opiekuńczej, Wyd. „Adam Marszałek”, Toruń 2003.
8. Weissbrot-Koziarska A, Dąbrowska-Jabłońska I., (red. nauk.), Słownik metod, technik i form pracy socjalnej, opiekuńczej i terapeutycznej, T. 4, Wyd. Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2016.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład: metoda podająca z zastosowaniem multimediów, metoda poszukująca.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów w zakresie wiedzy i umiejętności nastąpi w trakcie realizacji zajęć podczas przedstawiania w formie prezentacji wybranego problemu z zakresu pedagogiki opiekuńczej (max 50 pkt); samodzielnie przygotowanej pracy dotyczącej znaczenia doświadczeń i wzorca osobowego reprezentanta lub prekursora pedagogiki opiekuńczej (max 50 pkt);

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną. Zaliczenie obejmuje materiał z wykładów. Kryteria oceniania przygotowania studenta: 0 – 50 % wymaganego materiału - niedostateczny, 51 – 60% wymaganego materiału - dostateczny, 61 – 70% wymaganego materiału - dostateczny plus, 71 – 80% wymaganego materiału - dobry, 81 – 90% wymaganego materiału - dobry plus, 91 – 100% wymaganego materiału - bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	15
Samodzielna praca studenta	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dydaktyka ogólna
Nazwa w języku angielskim:		General didactics
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	3	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Urszula Tyluś
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Urszula Tyluś
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne będące podstawą dydaktyki przedmiotu.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów w szkole podstawowej	K_W33
W_02	Zna normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (nauczanie w szkołach podstawowych i oddziałach integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym)	K_W33
W_03	Zna strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji w szkole podstawowej	K_W37
W_04	Zna treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem w szkole podstawowej	K_W43
W_05	Zna metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów szkoły podstawowej	K_W44
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów szkoły podstawowej materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych	K_U24

U_02	Umie projektować i realizować programy nauczania w szkole podstawowej z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów	K_U27
U_03	Potrafi organizować sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów szkoły podstawowej do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i uczenia	K_U28
U_04	potrafi wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem.	K_U32
U_05	potrafi monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły.	K_U33
U_06	potrafi odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku.	K_U35
U_07	potrafi poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu.	K_U37
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Ma świadomość budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i uczenia, w tym z rodzicami lub opiekunami ucznia szkoły podstawowej oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej	K_K11
K_02	jest gotów do projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji	K_K15
Forma i typy zajęć:	Wykład i ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawy pedagogiki, teoretyczne podstawy uczenia.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych. Zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępowi w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego. Współczesne koncepcje nauczania i cele uczenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje. Zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizacja procesu kształcenia oraz pracy uczniów. Zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej, jej budowa, modele lekcji i sztuka prowadzenia lekcji, style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie. Środki dydaktyczne. Projektowanie działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, potrzeba i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych. Znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień, przygotowanie uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych. Autonomia dydaktyczna nauczyciela. Sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych. Ocena efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły, edukacyjna wartość dodana</p>		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kupisiewicz Cz. (1996), Podstawy dydaktyki ogólnej, Warszawa: BGW 2. Kupisiewicz Cz. (2000), Dydaktyka ogólna, Warszawa: Graf Punkt 3. Okoń W. (1996), Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Warszawa: Żak 4. Półturzycki J. (1998), Dydaktyka dla nauczycieli, Toruń: A. Marszałek 5. Żegnałek K. (2005), Dydaktyka ogólna. Wybrane zagadnienia, Warszawa: WSP TWP 		

Literatura dodatkowa:

1. Arends R.I. (1998), Uczymy się nauczać, Warszawa: WSiP
2. Hamer H. (1994), Klucz do efektywności nauczania, Warszawa: Veda
3. Nalaskowski S. (1999), O zasadach nauczania, Toruń: A. Marszałek
4. Niemierko B. (1997), Między oceną szkolną a dydaktyką. Bliżej dydaktyki, Warszawa: WSiP
5. Okoń W. (1997), Dziesięć szkół alternatywnych, Warszawa: WSiP

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykłady realizowane są metodą wykładu informacyjnego, problemowego i konwersatoryjnego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych. Praca zespołowa w trakcie ćwiczeń realizowana jest klasyczną metodą problemową. Praca indywidualna na ćwiczeniach polega na samodzielnym rozwiązywaniu zadań problemowych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów uczenia się z zakresu wiedzy przeprowadzana jest w trakcie egzaminu pisemnego (test wyboru) sprawdzającego stopień opanowania przez studentów materiału wykładowego oraz wskazanych pozycji literatury. Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie umiejętności następuje poprzez kolokwium pisemne obejmujące 3 zadania problemowe.

Weryfikacja efektów uczenia się w zakresie kompetencji społecznych następuje w trakcie ćwiczeń poprzez ocenę systematyczności i aktywności studenta oraz jego zaangażowania w dyskusję i pracę zespołową

Forma i warunki zaliczenia:

Wykład: egzamin. Ćwiczenia: zaliczenie bez oceny. Procentowy zakres ocen z egzaminu: 91-100% – bardzo dobry, 81-90% – dobry plus, 71-80% – dobry, 61-70% – dostateczny plus, 51-60% – dostateczny, 50-0% – niedostateczny. W trakcie kolokwium z ćwiczeń student rozwiązuje 3 zadania, za które może uzyskać maksymalnie 9 pkt. Punktowy zakres ocen kolokwium z ćwiczeń: 9 punktów – bardzo dobry, 8 punktów – dobry plus, 7 punktów – dobry, 6 punktów – dostateczny plus, 5 punktów – dostateczny, 4-0 punktów – niedostateczny. Ponadto za aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach, student może uzyskać na poszczególnych zajęciach 0,5 pkt., co łącznie daje możliwość zdobycia 4 pkt. w semestrze. Punktowy zakres ogólnej oceny z ćwiczeń: 13-12 punktów – bardzo dobry, 11 punktów – dobry plus, 10-9 punktów – dobry, 8 punktów – dostateczny plus, 7 punktów – dostateczny, 6-0 punktów – niedostateczny. Na ocenę końcową z przedmiotu (wpisywaną do systemu USOS Web) w 50% wpływa wynik egzaminu oraz w 50% - zaliczenie z ćwiczeń.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	30
Ćwiczenia	15
Praca samodzielna studenta	30
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Emisja głosu
Nazwa w języku angielskim:		Voice emission
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Przedmiot obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Ks. dr hab. Michał Szulik
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Ks. dr hab. Michał Szulik
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę dotyczącą prawidłowego posługiwania się narządami mowy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;	K_W42
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;	K_U38
U_02	Posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;	K_U38
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej	K_K16
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Posiadanie wiedzy z zakresu muzyki na poziomie szkoły średniej.		
Treści modułu kształcenia:		
Fizyczne aspekty komunikacji werbalnej i emisja głosu – budowa, działanie i ochrona narządu mowy. Ćwiczenia w zakresie prawidłowego posługiwania się głosem		
Literatura podstawowa:		

1. Mitrynowicz-Modrzejewska A. (1958), Fizjologia i patologia głosu, Kraków
2. Polak I. (1990), Znaczenie emisji głosu w kształceniu nauczycieli, Wrocław
3. Śliwińska-Kowalska M. (1999), Głos narzędziem pracy. Poradnik dla nauczycieli, Łódź
4. Toczyska B. (1998), Elementarne ćwiczenia dykcji, Gdańsk
5. Zielińska H. (1999), Kształcenie głosu, Lublin

Literatura dodatkowa:

1. Aleksandrowicz R. (2006), Mały atlas anatomiczny, Warszawa
2. Bednarek J. (2002), Ćwiczenia wyrazistości mowy, Wrocław
3. Łukaszewski I. (1977), Zbiorowa emisja głosu, Warszawa

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: podająca, praktycznego działania, pokaz. Formy: zbiorowa, grupowa, indywidualna

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Sprawdzian umiejętności praktycznych.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Ocena wystawiona na podstawie wykazanych umiejętności praktycznych.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Ćwiczenia	15
Studiowanie literatury	5
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia przedmiotu	5
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologia rozwoju człowieka
Nazwa w języku angielskim:		Development psychology
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Joanna Zienkiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Joanna Zienkiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Opanowanie wiedzy z zakresu psychologii rozwoju niezbędnej do rozumienia zachowań społecznych ludzi. Wyposażenia w wiedzę i umiejętności z zakresu psychologii społecznej i rozwoju niezbędne do wykorzystania w praktyce pedagogicznej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna wybrane koncepcje człowieka: psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej	K_W32
W_02	Ma wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym	K_W32
W_03	M wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłościach	K_W31
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi posługiwać się najważniejszymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	K_U23
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	krytycznej oceny odbieranych treści, uznawania jej znaczenia w rozwiązywaniu problemów poznawczych występujących w obszarze psychologii rozwojowej	K_K06
Forma i typy zajęć:	Wykład	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z psychologii ogólnej.		
Treści modułu kształcenia:		
Wykłady: Przedmiot psychologii rozwoju – właściwości rozwoju człowieka. społeczno-biologiczne podstawy rozwoju. Przedmiot psychologii społecznej. Grupa społeczna. Postawy. Uprzedzenia i stereotypy. Konformizm. Uzasadnianie własnego postępowania. Atrybucja. Mechanizmy wpływu społecznego.		

Rozwój prenatalny. Rozwój niemowlęcy i poniemowlęcy. Dzieciństwo – miejsce i rola w przebiegu życia ludzkiego. Rozwój dziecka przedszkolnego. Rozwój dziecka w młodszym wieku szkolnym. Rozwój dziecka w okresie wczesnej adolescencji. Rozwój dziecka w okresie późnej adolescencji. Rozwój człowieka w okresie wczesnej dorosłości. Wiek dojrzały – starzenie się.

Literatura podstawowa:

1. Bee H. (2004), Psychologia rozwoju człowieka (wybrane rozdziały)
2. Ciccarelli, S. K., White J. N. (2015). Psychologia (wybrane rozdziały)
3. Schaffer D. R., Kipp K. (2015). Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości (wybrane rozdziały)
4. Wojciszke B. (2011). Psychologia społeczna (wybrane rozdziały)

Literatura dodatkowa:

1. S. Mika, Psychologia społeczna, Warszawa 1984.
2. D.T. Kenrick, S.L. Neuberg, R.B. Cialdini, Psychologia społeczna, Gdańsk 2002.
3. E. Aronson, T.D. Wilson, R.A. Akert, Psychologia społeczna, Poznań 1997.
4. Z. Zaborowski, Współczesne problemy psychologii społecznej i psychologii osobowości, Warszawa 1994.
5. W.W. Wilmot, J.L. Hocker, Konflikty między ludźmi, Warszawa 2011.
6. C.K. Oyster, Grupy, Poznań 2000.
7. C.N. Macrae, Ch. Stangor, M. Hewstone, Stereotypy i uprzedzenia, Gdańsk 1999.
8. J.S. Turner, D.S. Helms, Rozwój człowieka, Warszawa 1999.
9. J. Stypułkowska (red.), Problemy rozwoju i wychowania, Warszawa 2004.
10. P.G. Zimbardo, R.L. Johnson, V. McCann, Psychologia. Kluczowe koncepcje, Warszawa 2010.
11. J.S. Trelau (red.), Psychologia, t. 1-3, Gdańsk 2000.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykłady – prezentacje multimedialne, analiza przypadku.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty z wiedzy będą weryfikowane na podstawie odpowiedzi udzielonych na pytania sprawdzające podczas zaliczenia. Efekt z umiejętności i kompetencji będą sprawdzane podczas dyskusji nad prezentacją studentów w oparciu o wybrany problem psychologiczny.

Forma i warunki zaliczenia:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną. Zaliczenie obejmuje materiał z wykładów. Kryteria oceniania przygotowania studenta: 0 – 50 % wymaganego materiału - niedostateczny, 51 – 60% wymaganego materiału - dostateczny, 61 – 70% wymaganego materiału - dostateczny plus, 71 – 80% wymaganego materiału - dobry, 81 – 90% wymaganego materiału - dobry plus, 91 – 100% wymaganego materiału - bardzo dobry.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykłady	30
Samodzielne studiowanie literatury	10
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka psychologiczno-pedagogiczna
Nazwa w języku angielskim:		Psychological and pedagogical practice
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		zoopsychologia z animaloterapią
Jednostka realizująca:		Instytut Zootechniki i Rybactwa/ Instytut Pedagogiki
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		pierwszy
Semestr:		drugi
Liczba punktów ECTS:		1
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sabina Wieruszewska-Duraj
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Sabina Wieruszewska-Duraj
Założenia i cele przedmiotu:		Celem praktyki psychologiczno-pedagogicznej jest gromadzenie doświadczeń związanych z pracą opiekuńczo-wychowawczą z uczniami, zarządzaniem grupą i diagnozowaniem indywidualnych potrzeb uczniów oraz konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Zna specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w której jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji i program realizacji doradztwa zawodowego uwzględniający treści wynikające z przepisów dotyczących doradztwa zawodowego	K_W33
W_02	Zna zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi	K_W40
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

U_01	Potrafi zaobserwować funkcjonowanie dziecka, ucznia i nauczyciela w życiu przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty	K_U23
U_02	Potrafi dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych	K_U23
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzenia swojej wiedzy	K_K16
Forma i typy zajęć:	Praktyka	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Praktyka ma charakter ciągły – praktyka 1-tygodniowa, 30 godzinna. Student w ramach praktyki realizuje główne zadania, które rejestruje w dokumentacji praktyki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie ze specyfiką oświatowej placówki wychowawczej. - Poznanie: zadań opiekuńczo- wychowawczych, sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji. - Obserwowanie funkcjonowania ucznia i nauczyciela w życiu placówki. - Towarzystwo w prowadzonych przez nauczycieli zajęciach opiekuńczo-wychowawczych. - Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kaleta-Witusiak M., Kopik A., Walasek-Jarosz B., Techniki gromadzenia i analizy wiedzy o uczniu, Kielce 2013. 2. Pankowska D., Pedagogika dla nauczycieli w praktyce. Materiały metodyczne, Kraków 2011. 3. Rubacha K., Metodologia badań nad edukacją, Warszawa 2008. 4. Skałbania B., Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane problemy badawcze i rozwiązania praktyczne, Kraków 2011. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cybulska D., Wykorzystanie metody obserwacji w naukach społecznych, „Obronność - Zeszyty Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej” 2013, nr 2(6). 2. Perry R, Teoria i praktyka. Proces stawania się nauczycielem, Warszawa 2000. 3. Półturzycki J., Dydaktyka dla nauczycieli, Toruń 2014. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Obserwacja placówek i dzieci oraz działalność praktyczna.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		

Efekty będą weryfikowane na podstawie złożonej dokumentacji. Z dokumentacji praktyki wynika realizacja następujących założeń: W zakresie wiedzy – zna i rozumie:

B.3.W1. zadania charakterystyczne dla placówki oświatowej oraz środowisko, w jakim one działają,

B.3.W2. organizację, statut i plan pracy placówki oświatowej, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego,

B.3.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w placówce oświatowej i poza nią. W

zakresie umiejętności – potrafi :

B.3.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy, jego interakcji z wychowankami/uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze,

B.3.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli prowadzących zajęcia,

B.3.U3. wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców,

B.3.U4. wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich,

B.3.U5. zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych,

B.3.U6. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych - jest gotów do:

B.3.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną obejmuje stopień realizacji zadań praktyki, określony punktacją od 0 do 2 punktów za każde zadanie. Punktacją i kryteria oceny: 18-17 pkt. – ocena bardzo dobra; 16-15 pkt. – ocena dobra plus; 14-13 pkt. – ocena dobra; 12-11 pkt. – ocena dostateczna plus; 10 pkt. – ocena dostateczna; 9 pkt. i poniżej – ocena niedostateczna.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Praktyka	30
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	30
Punkty ECTS za przedmiot	1